

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 13. Successsio Episcoporum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. anno 458. datam. In ea docte Myste
A. C. 458. rium Incarnationis explicat, & de Evan-
tom. 4. Conc. gistiæ clare loquitur. Ex his epistolis om-
p. 977. nibus Collectio concinnata, quam voce
Brev. Lib. græca *Encyclia* dixerunt, ac si quis dis-
c. 15. ret: Epistolæ Circulares. Hanc Colle-
Baluz. præf. ctionem post annos quinquaginta Epi-
in Cod. En- phanius Scholasticus transtulit. Ita-
cycl. que duæ Quæstiones, quarum causa Ha-
retici novum Concilium postulabant, &
ne alio Concilio Oecumenico tanquam
decisæ habitæ sunt, epistolarum a Con-
ciliis Provincialibus missarum idem effe-
ctus fuit ac Concilii universalis, atque
dato hoc exemplo omnibus fuit perspe-
ctum, Decisionis Ecclesiæ vim non in
Episcoporum Congregatione, sed in ipso-
rum unanimi consensu, quomodo cunque
manifestato, positam esse.

§. XIII.

Successio Episcoporum.

Basilius Antiochenus e vivis translatu-
est anno 458. postquam annos duos
Chron. Ni- sedisset. Successorem habuit Acacium;
ceph. ipso sedente, ingens terræ motus totam
Evagr. II. pene urbem Antiochiam, 14. Sept. anno
c. 12. Leonis Imperatoris secundo, subvertic-
Marc. Chr. an. 459. Isaac ejusdem Ecclesiæ Presbyter concin-
nato Poemate amplissimæ urbis calami-
tatem deflevit. Plura opera Syriace,
præcipue adversus Nestorianos, & Eu-
tychia.

Myſte-
Evch-
lis om-
n voce
s dice-
Colle-
a Epi-
Ita-
fa Ha-
ant, si-
nquam
a Con-
m effe-
atque
perspe-
non in
n iplo-
runque

tychianos scripsit. Acacius uno non plus Sæculum V.
anno Sedem Antiochenam obtinuit, ei- A. C. 458.
que Martyrius anno 459. successit.

Chr. Niceph.

Juvenalis quoque Episcopus Jeroſo-
lymitanus, cum Sedem tenuiffet annos vita S. Eu-
quadraginta, e vivis abiit. Successit thym. p. 70.
Anastasius, initio Mensis Julii, totius po- & vita S.
puli suffragio juxta S. Euthymii vatici- Cyr. p. 103.

nium electus. Nam paucos ante annos
Anastasius, Abbatis Passarionis Discipu- Episcopo-
lus, Thesauro Ecclesiæ S. Sepulchri Præ- rum Suc-
cessio.

fектus, & Chorépiscopus, S. Euthymium
videre cupiens, cum Sociis Fido Episco- vita S. Eu-

po Joppensi, & Cosmo Staurophylacte,
id est, Crucis Custode, ad eum invisit.

Secum ducebant Fidum juvenem, Eccle-
siæ S. Sepulchri Lectorem, Fidi Episcopi
nepotem. His igitur Lauræ appropin-

quantibus, S. Euthymius ad Chrysippum,
Oeconomum: *præpara te hospitibus ex-
cipiendis, ecce Patriarcha cum fratre tuo
advenit.*

Nam Cosmus, & Chrysippus
fratres erant. Cum intrassent, S. Eu-
thymius Anastasio, tanquam Patriarchæ
Jerosolymitano, loquebatur, mirantibus
omnibus, Chrysippus S. Seni proprius ad-
motus, dixit: *Reverende Pater! non adest
Patriarcha, Anastasius est, Thesaurarius;
aspice! habet vestem multicolorem, qua-
lem Patriarchæ Jerosolymitano induere
non licet.* S. Euthymius obſtupescens,
dixit ei: *crede mihi, fili mi! hic usque
dum*

Sæculum V. dum me modo allocutus es, alba ueste indu-
A. C. 458. tum conspexi. Elata deinde voce dixit:
 certissime non decipior. Quod Deus præ-
 dit, & prædestinavit, sine omni dubio
Rom. 10,29. perficiet. Nunquam enim concessæ Gris-
 tiæ Deum pæni et.

Anastasio, post hæc Jerosolymæ Epis-
 copo creato, istud vaticinium in memo-
 riā subiit, cumque Fidum, adhuc Le-
 torem, hujus prædictionis testem, ordi-
 nasset S. Sepulchri Diaconum, ipsum ad
 S. Euthymium cum Crucis Custode mi-
 sit, & suo nomine rogari jussit, ut boni
 consulteret, si ad eum inviseret. Euthy-
 mius respondit: *haud dubie vestra præsen-
 tia, etiam continua, summopere me deli-
 ctaret, jam vero familiariter, & su-
 molestia recipere vos amplius sicut antea
 non possum. Ergo, humillime rogo! la-
 bori parcite, & ad me non venite. Si ta-
 men ita vultis, jucunde vos recipiam, si nu-
 tem vos recipiam, omnes etiam alios, quicun-
 que venerint, recipere cogar, & ultra bis-
 manere non potero.* Anastasius Archiepis-
 copus, hoc responso percepto, dixit: *si
 ei molestus sum, nolo amplius accedere.*

Sub idem tempus mortuus est Ana-
 tolius, Episcopus Constantinopolitanus,
 postquam annos octo, & totidem men-
Niceph. Chr. ses sedisset. Successor ejus fuit Genna-
Sup. lib. dius, Presbyter Constantinopolitanus,
XXVII. §. qui annis tredecim, & duobus mensibus
 41. præfuit

præfuit. Is Oeconomum constituit Mar- Sæculum V.
cianum, qui olim Catharenses, seu Nova- A. C. 457.
tianos sectatus fuerat; statim ut officio *Theod. Let.*
suo fungi cœpit, promulgavit, ut cuius- I. p. 553.
que Ecclesiæ minoris Clerici oblationes,
quæ ibi fierent, acciperent, cum prius
Ecclesia Magna iis omnibus potiretur. *vitæ Marc.*
Non nulla miracula a Marciano, & a *ap. Boll. 10.*
Gennadio edita feruntur. *Jan. p. 609.*

§. XIV.

Timotheus Solofaciole Episcopus Alexandrinus.

Leo Imperator, acceptis Metropolita- *Liber brev.*
rum Responsis, ad Stylam Alexandriæ c. 15. 16.
Ducem mandata perscripsit, ut Timo-
theum Elurum urbe expelleret, quod ef-
fectui datum. At vero, intercedentibus
quibusdam veræ Fidei hostibus, licentia
ei facta Constantinopolim eundi, ubi
Catholicum se simulans, rogabat Sedi
lue restitui, quasi vero solius Doctrinæ
causa fuisse detrusus. Hoc comperto
S. Leo ad Leonem Imperatorem scripsit.
Primo Gratias agit omnium Ecclesiarum *Epist. 137.*
nomine, quod alienæ Sedis invasorem *al. 99.*
ejecisset, rogatque, ut eligi curet urbis
Alexandrinæ Episcopum, in quem suspi-
cio Hæresis, illa ætate grassantis, nun-
quam cecidisset. Quod ad Timotheum
spectat, dicit, etiamsi ipsius Professio Fi-
dei sincera esset, nihilominus nefanda
Hist. Eccles. Tom. VI. D d d ho-